

Iiris Aroniemi

Karhun kuiskaus, linnun laulu

Loruja ja tarinoita eläimistä ja luonnosta

Karhun kuiskaus, linnun laulu

Erityiskiitokset Raili Järviselle

Iiris Aroniemi

Karhun kuiskaus, linnun laulu

Pieniä tarinoita ja loruja luonnosta ja eläimistä

© 2019 *Iiris Aroniemi*

Kuvitus: Iiris Aroniemi

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0790-6

Kautta aikain eläimet ovat olleet ihmisille avuksi, tarjoten ruokaa, suojelusta, ystävyyttä, ikiaikaisia vaistojaan meille ihmisille, jotta voisimme yhdessä tehdä maapallostamme paremman paikan elää.

Aina ei ole mennyt niin kuin olisi parasta, vaan ihmiset ovat yrittäneet muokata maailmansa omien halujensa mukaan, unohtaen eläimet ja luonnon.

Ennen vanhaan, kun ihmiset vielä elivät luonnon rytmien mukaan, eläimet toivat meille myös tietoa. Ennustimme säätä, perhetapahtumia, vilja- ja marjasatoa eläinten käyttäytymisestä. Pikkulintuja pidetään vieläkin viestintuojina menneiltä ajoilta, toisista maailmoista.

Kun kuljemme luonnossa silmät avoinna, mieli vastaanottavaisena, voimme päästä samoihin tunnelmiin, missä esi-isämme olivat kulkiessaan pitkin maita ja mantoja. Sillä luonto ei ole meitä unohtanut, se oikein odottaa kulkijaa, jolle voi näyttää ja kuihkia salaisuutensa.

Luonto on täynnä aarteita, jotka voimme tallettaa syvälle sisimpäämme. Menkäämme siis metsään, puistoon, vaaroille ja tuntureille, niityille, järvien ja merien rannoille haistelemaan tuulia, kuuntelemaan ikiaikaisia tarinoita.

Toisinaan eläimet hakeutuvat ihmisten lähelle aivan kuin turvaa hakeakseen. Myös silloin on tärkeää kohdella eläintä hyvin. Pikku-lintu voi tulla jopa kädelle, olkapäälle istahtamaan, orava syömään pähkinöitä tai siili aivan jalkojen juureen. Silloin eläin luottaa lähellään olevaan ihmiseen, uteliaana seuraa touhujamme. Tuo molemminpuolinen luottamus voi kehkeytyä ainulaatuiseksi ystävyydeksi, jolloin voimme kuulla eläinten kertomat tarinat.

Olen siili pienoinen, puhisten ja puhkuen jatkan matkaani syötävää etsien. Kiire on minulla reviiriäni tassutta, siilin jaloillani siputta. Lyhyt on aika, kesän vaan, talvella horrokseen vaipua saan. Ethän siis häiritse aikaani mun, ruokkia voit, se suotavaa ois, kenties pesänkin talveksi rakentaa, sanoi siili ja jatkoi matkaansa.

Siili, tuo puhkuva ja puhiseva piikkinen pieni otus touhuaa illan ja yön hämärinä hetkinä kiireisenä etsien syötävää. Joskus siilikin voi maistella pihasta löytyviä esineitä, vaikkapa koiran kaulapantaa, olisiko se syötävää. Vaaran uhatessa siili vetäytyy nopeasti pallon muotoon puhisten ja muristen varoittavasti. Piikeistään huolimatta siili on myös hyvin haavoittuvainen, sillä jokainen eläin tuntee aivan samalla tavalla kipua kuin me ihmiset. Siksikin eläimiä on kohdeltava hyvin, lempeästi ja ystävyydellä.

Punarinna seuraa uteliaana puun oksalta metsässä liikkujia.

Korppi oli lentänyt karhun perässä pitkän päivän seuraten kiinnostuneena karhun tekemisiä. Vihdoin karhu malttoi istahtaa hetkeksi juttelemaan korpin kanssa.

Miksi sinä seuraat minua koko ajan? Karhu kysyi. Korppi hieman nolostuneena vastasi olevansa utelias, sillä lintu ei uskaltanut myöntää tuolle isolle otukselle olevansa myös vartija, joka varoittaa pienempiä metsäneläimiä karhun tulosta.

Klonk klonk, korppi sanoi suureen ääneen katsellen varovaisesti karhua, sillä olihan hänen edessään nyt suuri metsän kuningas.

Teoksessa on kuvattu Kuhmon upeaa luontoa kiehtovien eläintarinoiden kautta. Luonnon ainutlaatuisuus yhdistettynä ikaikaisten eläinten kertomaan tuo lapsille elämyksiä, ajatuksia, oivalluksia siitä, mitä kaikkea tapahtuu eläinten maailmassa.

Metsä eläiminen antaa meille paljon. Lapsena luonnossa koetut hetket kantavat läpi elämän, mikäli annamme lapsillemme mahdollisuuden tutustua luonnon ainutlaatuiseen olemukseen tuoksuineen, tarinoineen, aarteineen. Voimme antaa lapselle rakkauden luontoon ja eläimiin.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi